

องค์ประกอบของนาฏกรรมยางเกอในบริบทจีนสมัยใหม่*
ELEMENTS OF THE YANG GE DRAMA IN MODERN CHINESE CONTEXT

ชาย หวัง¹, ธัญลักษณ์ มุณสุวรรณ²

Kai Wang¹, Thanyalak Moonswan²

คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม^{1,2}

Faculty of Fine-Applied Arts and Cultural Science, Mahasarakham University^{1,2}

Email : 64012453010@msu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยองค์ประกอบของนาฏกรรมยางเกอในบริบทจีนสมัยใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของนาฏกรรมยางเกอในบริบทจีนสมัยใหม่ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการศึกษาจากเอกสารและเก็บข้อมูลภาคสนามโดยการสังเกตและสัมภาษณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสังเกต และแบบสัมภาษณ์ จากกลุ่มผู้รู้ จำนวน 2 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติ จำนวน 2 คน และกลุ่มบุคคลทั่วไป 20 คน แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า นาฏกรรมเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้โดยทั่วไป และคุณค่าที่สำคัญสะท้อนให้เห็นในคุณค่าทางวิชาการและคุณค่าในทางปฏิบัติ นาฏกรรมยางเกอเป็นการผสมผสานทางวัฒนธรรมจากผลกระทบทางวัฒนธรรมความสัมพันธ์ทางสังคมออนไลน์รูปแบบใหม่ ในด้านองค์ประกอบ นาฏกรรมยางเกอมีเทคนิคและลีลาในการแสดงที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่ซับซ้อนและหลากหลาย เพื่อถ่ายทอดอารมณ์และความคิดการแสดงออกในทำนองและเรื่องราวของเพลงยางเกอที่มีชีวิตประจำวันที่มีชีวิตชีวา เนื้อหาและการกระทำของการแสดงยางเกอส่วนใหญ่ถูกดึงออกมาจากชีวิตและเรียนรู้จากศิลปะของพี่น้อง และส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงความสุขความโกรธและความเศร้าโศกของตนเองที่แสดงในบทบาทนั้น ๆ รูปแบบการเต้นรำที่มีลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นที่สะท้อนชีวิตประจำวันของชาวบ้าน ที่เต็มไปด้วยรสชาติท้องถิ่นและความสนุกสนานในการใช้ชีวิต รูปแบบการร้องเพลงเป็นรูปแบบที่เรียบง่ายโดยนักแสดงต้องใช้วิธีเลียนแบบเสียงธรรมชาติ ทำนองในเพลงยางเกอโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ทำนองสั้นที่มีประโยคเจ็ดคำและทำนองซ้ำที่มีประโยคข้ามประโยค เครื่องแต่งกายของนาฏกรรมยางเกอ จะนิยมสวมใส่ชุดลำลองที่ปรากฏในชีวิตประจำวัน การแสดงยางเกอจะเป็นสื่อสะท้อนให้เห็นถึงสภาพทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจและประเพณีของสถานที่ต่าง ๆ อย่างแท้จริง

คำสำคัญ : นาฏกรรม; การเต้นรำยางเกอ; บริบทจีนสมัยใหม่

ABSTRACT

Research on Elements of the Yang Ge Drama in Modern Chinese Context. The objective is to study elements of Yang Ge drama in modern Chinese context. It is a qualitative research. By means of a documentary study and collecting data from field observations and interviews. The tools used for data collection were observational forms and interview forms. from a group of knowledgeable people of 2 people, a group of practitioners of 2 people, and a group of 20 general people, then presented the data analysis by descriptive analysis.

The results showed that Drama is a general intangible cultural heritage. And its important value is reflected in its academic value and practical value. in terms of composition The technique and style of Yangge drama show a complex and diverse nature. To convey the emotions and thoughts expressed in the melody and stories of Yang Ge songs that have a lively daily life. Most of Yang Ge's performances and actions were drawn from life and learned from the brothers' art. and most of them portray their own happiness, anger and sorrow performed in their respective roles. There are local characteristics that reflect the daily lives of the villagers. Full of local flavor and fun in life. The style of singing is simple, with performers mimicking natural sounds. Melodies in Yang Ge generally fall into two categories: short melodies with seven-word sentences and slow melodies with cross-sentence sentences. The costumes of the Yang Ge drama It is popular to wear casual clothes that appear in everyday life. The performance of Yang Ge will truly reflect the geography, culture, politics, economy and traditions of various places.

Keywords : Dramatic; Yang Ge Dance; Modern Chinese Context

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

วัฒนธรรมจีนหมายถึงภูมิปัญญาเชิงสร้างสรรค์และจิตวิญญาณสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นโดยชาวจีนทุกราชวงศ์บนแผ่นดินจีนในยุคต่าง ๆ ที่สามารถแสดงถึงภูมิปัญญาสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ จิตวิญญาณของชาติจีนและสามารถเห็นความธรรมดาของร่องรอยของอารยธรรมจีนวัสดุยังคงอยู่และความมั่งคั่งทางจิตวิญญาณที่สร้างขึ้นและสะสมโดยชาติจีนในระยะยาว (Huang Gaocai Yu Xuemei, 2015) จากมุมมองของชาติ วัฒนธรรมจีนเป็นระบบวัฒนธรรมที่วัฒนธรรมของชนชาติอื่นเป็นองค์ประกอบหลัก และวัฒนธรรมของชนชาติต่าง ๆ อยู่ร่วมกันได้หลายวิธีในกระบวนการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ในระยะยาวประชาชนทุกกลุ่มชาติพันธุ์ได้สร้างวัฒนธรรมของตนเองด้วยภูมิปัญญาและแรงงานของตนเอง วัฒนธรรมเหล่านี้ที่มีลักษณะประจำชาติต่างกันสื่อสารถึงกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน สืบสาน ปรับปรุง พัฒนาต่อไปในที่สุด บูรณาการเข้ากับกระแสหลักของวัฒนธรรมจีน ก่อให้เกิดกระแสที่ไหลเชี่ยวของวัฒนธรรมจีน ในการค้นคว้าของบทความนี้ ฉะนั้นที่

เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน วัฒนธรรมประจำภูมิภาค และวัฒนธรรมอันเป็นหลัก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของ Huguan ให้ดีขึ้น สืบสวนต้นกำเนิดทางวัฒนธรรมในเชิงลึก และยืนยันประวัติศาสตร์ ของการพัฒนาวัฒนธรรมในการวิจัย

นาฏศิลป์จีนมีประวัติความเป็นมาตั้งแต่สมัยโบราณมานานกว่า 2000 ปี มีลักษณะเหมือนกับนาฏศิลป์ชาติอื่น คือ พัฒนามาจากการฟ้อนรำตั้งแต่โบราณในสังคมมนุษย์ที่มีชีวิตอยู่ด้วยกันเป็นกลุ่ม ทำงานร่วมกัน คิดสร้างภาษาขึ้นใช้ จากนั้นก็มีลำนำและระบำเกิดขึ้นมีหลักฐานปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามสมัยราชวงศ์ (สุมิตร เทพวงษ์, 2548) นาฏกรรมพื้นเมืองในวัฒนธรรมยางเกอ มีพัฒนาการทางวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับประวัติศาสตร์การพัฒนาอารยธรรมของประเทศจีนทั้งหมด ในประวัติศาสตร์

วัฒนธรรมการแสดงยางเกอ ได้พัฒนาไปสู่รูปแบบการร้องเพลงและการเต้นรำที่เติบโตเต็มที่ มีอิทธิพลมากที่สุดรูปแบบหนึ่งในวัฒนธรรมการร้องเพลงพื้นบ้านและการเต้นรำของจีน สัญชาติอันเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่ใหญ่ที่สุดในบรรดา 56 กลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศจีน และการแสดงยางเกอ เป็นรูปแบบการร้องเพลงพื้นบ้านและการเต้นระบำของชาวฮั่นที่พบได้บ่อยที่สุด โดยอาศัยประชากรจำนวนมากและความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ในวงกว้าง จึงมีการสร้างวัฒนธรรมขึ้นต่อไป สถานภาพการร้องรำและฐานมวลชนอันกว้างขวาง วัฒนธรรมการแสดงยางเกอ ส่วนใหญ่เกิดและพัฒนาในพื้นที่ชนบท พื้นที่ชนบทเป็นแหล่งกำเนิดของวัฒนธรรมการแสดงยางเกอ ดังนั้นทีมการแสดงยางเกอ ในชนบทจึงเป็นทีมหลักในการแสดงยางเกอ การแสดงของพวกเขามีอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่แข็งแกร่ง ตั้งเดิมกว่า เรียบง่ายและสมจริง และสามารถแสดงถึงลักษณะเฉพาะของเพลงการแสดงยางเกอต่าง ๆ ได้ดีขึ้น กิจกรรมของทีมการแสดงยางเกอ ในเมืองส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมออกกำลังกาย การออกกำลังกายกล้ามเนื้อและกระดูกเป็นจุดประสงค์ของทุกคนที่เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงยางเกอ และส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้สูงอายุและส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง การแสดงทางวิชาการของการแสดงยางเกอ มีสื่อการสอนและระบบการฝึกอบรมที่ครบถ้วน และมีความโดดเด่นด้วยความเป็นมืออาชีพและศิลปะมากขึ้นลักษณะการเคลื่อนไหวโดยทั่วไปบนพื้นฐานของรูปแบบหยางโกะ และมีประสิทธิภาพมากกว่าและประดับประดาผ่านบรรทัดฐานของผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และบรรณาธิการ และสามารถสะท้อนถึงความสามารถคุณภาพสูงและการแสดงระดับสูงของนักเต้นได้ดีขึ้น

การเต้นรำวัฒนธรรมยางเกอ มีประวัติยาวนานถึง 210 ปีนับตั้งแต่ก่อตั้งมา ซึ่งเพียงพอสำหรับคนรุ่นต่อไปที่จะได้เห็นถึงพลังอันแข็งแกร่งของเธอ ไม่เพียงแต่มีรูปแบบศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรมดั้งเดิมเท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่านั้น ลักษณะทรัพยากรวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของดีที่เกิดจากการรวมกลุ่มในระยะยาวและการปะทะกันของวัฒนธรรมเฉพาะภูมิภาค และวัฒนธรรมต่างประเทศนั้นมีมูลค่าการวิจัยและการคุ้มครองสูงการเต้นรำวัฒนธรรมยางเกอ ครอบงำตำแหน่งเป็นอาชีพที่สำคัญมากและมีประวัติศาสตร์อันยาวนานและยาวนาน ชูตค้น ช่วยเหลือ จัดระเบียบ และปกป้องวัฒนธรรมและศิลปะของการเต้นรำวัฒนธรรมยางเกอ แบบดั้งเดิม โบราณระดับชาติและเป็นที่ยอมรับ โดยจะขับเคลื่อนและส่งเสริมการส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมพื้นบ้านและศิลปะในมณฑลหูหนาน และจะขับเคลื่อนการฟื้นฟูอุตสาหกรรมวัฒนธรรมระดับภูมิภาคด้วย ในทางปฏิบัติ ในฐานะรูปแบบศิลปะพื้นบ้านที่ครอบคลุม การเต้นรำวัฒนธรรมยางเกอ มีสไตล์ที่เป็น

เอกลักษณ์และมาตรฐานด้านสุนทรียภาพอันเนื่องมาจากภูมิภาคและวัฒนธรรมพิเศษไม่เพียง แต่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการทางประวัติศาสตร์ในอดีต แต่ยังมีบทบาทสำคัญในอนาคต

การศึกษาค้นคว้า และการเรียนรู้และการสืบทอดของ การเดินร่ำวัฒนธรรมยางเกอ มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการสร้างอารยธรรมทางจิตวิญญาณในมณฑลและแม้แต่คนทั้งประเทศ ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาองค์ประกอบนาฏกรรมยางเกอ ในบริบทวัฒนธรรมสมัยใหม่จีนผ่านกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีทางด้านมานุษยวิทยาและนาฏศิลป์มาร่วมอธิบายผลการศึกษาค้นคว้าทำให้เกิดองค์ความรู้ทางด้านศิลปะการแสดง และยังเป็นการยกระดับงานวิจัยทางด้านนาฏศิลป์ ทั้งยังเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมขั้นสูงที่สามารถสร้างคุณค่าทางวิชาการ และการประกอบอาชีพการแสดงละครพื้นบ้านของจีน เพื่อการเพิ่มคุณค่าและปรับปรุงชีวิตทางวัฒนธรรมของผู้คนและคุณภาพที่ครอบคลุม และการส่งเสริมการพัฒนารอบด้านของผู้คน และการสร้างสังคมที่ปรองดองกันทางสังคมนิยมล้วนมีบทบาทที่ไม่สามารถถูกแทนที่ได้ ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการที่เป็นมาตรฐานระหว่างประเทศในระดับสากล

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบของนาฏกรรมยางเกอในบริบทจีนสมัยใหม่

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ทำให้ทราบถึงองค์ประกอบของนาฏกรรมยางเกอในบริบทจีนสมัยใหม่

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอีกทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามโดยกำหนดกรอบและขั้นตอนของระเบียบวิธีวิจัยดังนี้ ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 1) กลุ่มผู้รู้ (Key Informant) ได้แก่ (1) Du Mifa ศิลปินยางเกอ ใน Huguan County, Changzhi City, Shanxi Province (2) Miss Lingna Kang ผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์จีน 2) กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informant) ได้แก่ กลุ่มผู้แสดงยางเกอและโอเปร่า จำนวน 2 คน 3) กลุ่มบุคคลทั่วไป (General Informants) ประกอบด้วยกลุ่มผู้ชมการแสดง โดยใช้วิธีสุ่มแบบก้อนหิมะ (Snowball Sampling) จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แบบสัมภาษณ์ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง 2) แบบสังเกต ได้แก่ แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบสังเกตไม่มีส่วนร่วม

การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามการวิจัยครั้งนี้ ใช้ข้อมูลภาคสนามเป็นหลักประกอบด้วย 1) การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง สัมภาษณ์ผู้รู้ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลเพื่อนำมาสังเคราะห์ วิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบของการวิจัย โดยการสัมภาษณ์ทุกครั้งผู้วิจัยจะติดต่อทางโทรศัพท์ไปยังผู้ให้ข้อมูลเพื่อนัดหมายการสัมภาษณ์ เพื่อให้การเก็บข้อมูลทุกครั้งเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลโดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ การสังเกต มาตรวจสอบ ความถูกต้อง และจัดกลุ่มของข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation Technique) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive analysis)

5. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากการศึกษาพบว่า องค์ประกอบของนาฏกรรมยางเกอ ประกอบด้วย รูปแบบการแสดง การขับร้อง เครื่องดนตรี ทำได้ในนาฏกรรมยางเกอเครื่องแต่งกาย

1) รูปแบบการแสดง รูปแบบในการแสดงวัฒนธรรมยางเกอ ได้แก่ การร้องเพลงเดี่ยว การร้องเพลงคู่ การร้องเพลงแบบกลุ่ม และการร้องเพลงโต้ตอบตามเวลาสถานที่ บุคลากร และอุปกรณ์ประกอบฉาก

ละครที่เป็นตัวแทนของการเดินรำวัฒนธรรมยางเกอ มีลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นมาบางส่วนสะท้อนชีวิตประจำวันของชาวบ้าน บางสะท้อนเรื่องราวความขัดแย้งระหว่างสามีภรรยาและเพื่อนบ้าน เสน่ห์อันน่าหลงใหลของเพลงตำนานถูกเน้นในคำพูดที่ไปๆ มาๆ ของคุณ ซึ่งเต็มไปด้วยรสชาติท้องถิ่นและความสนุกสนานในการใช้ชีวิต

2) การขับร้อง ทักษะในการร้องเพลงของวัฒนธรรมยางเกอ Huguangyang Song มีลักษณะของซัพซันและฟังก์ชันการใช้งานได้ถูกอย่างเต็มที่ เช่น อา อา นี อันไหน อา อา lo li ฯลฯ ซึ่งมีบทบาทสนับสนุนในการร้องเพลง สะท้อนให้เห็นถึงสไตล์และลักษณะของโอเปร่า ที่ก่อให้เกิดรูปแบบการร้องเพลงที่สดใส สง่างาม และเรียบง่าย ตามแบบของ Kuguan Yang โดยนักแสดงต้องใช้วิธีเลียนแบบเสียงธรรมชาติ ในการร้องแต่ไปอยู่ในตระกูลภาษาจีนเหนือ ระบบเสียงภาษาจีนกลางมีสี่โทนเสียง ท่วงทำนองเรียบง่ายและเรียนรู้เนื้อเพลงเป็นที่เข้าใจง่ายและสวยงามการแสดงที่เรียบง่ายเป็นธรรมชาติและใจกว้างเนื้อหาใกล้เคียงกับชีวิตจริงและเป็นที่ยกย่องของคนท้องถิ่น เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่ชาวบ้านใช้ในการแสดงออกทางจิตวิญญาณและอารมณ์ ได้รับการยกย่องจากผู้เชี่ยวชาญว่าเป็น "บ๊วยเหลืองน้อย" ของเขตพรรคบน

进来场则打圪叉，		才来		才来		才来		才	
你都听我瞎圪喳。		才来		才来		才来		才	
同乐会来在帽东和，		才来		才来		才来		才	
今晚就在此演出啦。		才来		才来		才来		才	

(叫板) 2̇ 2̇ 2̇ | 76 5 | 1̇1̇ 37 | 65 3 | 才才

伙计们 家伙 伙打起来

| 06 76 | 3 5 | 6 · 3 | 5 — |

咱就 开始演出 吧。

腰花板 锣鼓点

仓 仓的 | 来来 仓 | 来仓 来仓 | 来来 仓 |

|| 冬不 隆冬 | 仓冬 仓 || 冬冬 仓 | 冬冬 仓 |

| 冬仓 冬仓 | 冬冬 仓 |

ภาพที่ 1 ประโยคในบทร้อง

ที่มา : ผู้วิจัย, 2565

3) เครื่องดนตรี ทำนองในเพลงยางเกอโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ทำนองสั้นที่มีประโยคเจ็ดคำและทำนองซ้ำที่มีประโยคข้ามประโยค ท่วงทำนองการร้องเพลงมีลักษณะเป็น 4-5 อัตร่า ทั้งยังช่วยเพิ่มความสามารถในการร้องเพลงควบคุมตัวละครได้อย่างมาก ท่วงทำนองเรียบง่ายต่อการเรียนรู้และร้อง ซึ่งกลายเป็นจุดเด่นของเพลง เครื่องดนตรีในการแสดงแบ่งออกเป็น 3 ประเภท 1) ประเภทเป่า ได้แก่ Suo na 2) ประเภทสี ได้แก่ Ban Hu, Di hu, Er hu, Er ba 3) ประเภทตี ได้แก่ Gu, Kua Ban, Bang zi, Xiao Luo

ภาพที่ 2 เครื่องดนตรี

ที่มา : ผู้วิจัย, 2565

4) ท่าเต้นในนาฏกรรมยางเกอ องค์ประกอบของการเต้นรำในการเต้นรำวัฒนธรรมยางเกอ เกิดจากการผสมผสานที่ลงตัวของรูปแบบ จิต วิญญาณ ความแข็งแกร่งและจังหวะ ด้วยลักษณะพื้นฐานของการเต้นรำพื้นบ้าน ได้แก่ ความเป็นคน ความเป็นมวลชน การสืบทอด ความแพร่กระจาย และความนิยม นอกจากนี้ยังมีได้รับอิทธิพลการแสดงวัฒนธรรมแบบอื่นที่โดดเด่น สีสันของภาคเหนือที่เข้มข้น และลักษณะทางศิลปะที่ผสมผสานกันอย่างลงตัวของตัวอักษร ดนตรีและการเต้นรำ ศิลปะการต่อสู้และการเต้นรำ โอเปร่าและการเต้นรำ ในท่าเต้นรำเพลงยางเกอ ส่วนใหญ่จะสะท้อนให้เห็นถึงการผลิตทางสังคมและแรงงานโดดเด่นด้วยการเคลื่อนไหวที่เรียบง่ายและมีกลิ่นอายชีวิตที่แข็งแกร่ง ในประวัติศาสตร์อันยาวนานของการพัฒนาองค์ประกอบของศิลปะการต่อสู้รูปแบบประเพณีศิลปะการต่อสู้พื้นบ้านและประเพณีศิลปะการต่อสู้พื้นบ้านและแทรกซึมเข้าไปในเพลงพื้นบ้านเพื่อสร้างสไตล์ที่หยาบกร้านเรียบง่ายแข็งแรงและแข็งแกร่งรวมถึงการเตะกระโดดหมุนตีและเทคนิคศิลปะการต่อสู้อื่น ๆ อีกมากมาย องค์ประกอบของการกระทำของโอเปร่าเกิดขึ้นในระหว่างการพัฒนาและวิวัฒนาการของเพลงยางเกอที่รวมองค์ประกอบของการกระทำการแสดงที่มีสไตล์ของโอเปร่าเข้ากับลักษณะของตัวเอง

ลักษณะของการเต้นรำวัฒนธรรมยางเกอ ประกอบด้วยบุคลิกลักษณะอาการอากัปกริยาของนักแสดง โดยเน้นการสร้างคาแรกเตอร์และการสร้างคาแรกเตอร์ให้เข้าถึงสถานการณ์ที่ศิลปะมีต้นกำเนิดมาจากชีวิตอยู่เหนือชีวิต

ภาพที่ 3 ยางเกอใช้ลีลาท่าเต้นมาจาก Yang Hongz
ที่มา : shen yun performing arts

ภาพที่ 4 การแสดง "สาวใช้ Deng Hanlin House
ที่มา : shen yun performing arts

นาฏกรรมหยางเกอในมณฑลชานซีมีเทคนิคและลีลาในการแสดงที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่ซับซ้อนและหลากหลาย พื้นที่การแสดงเหมาะกับการเคลื่อนไหวของร่างกายมนุษย์ผ่านการใช้อุปกรณ์ประกอบฉากเสมือนจริง ประกอบกับแสดงภาพและรวมเข้ากับภาษากายเพื่อถ่ายทอดอารมณ์และความคิดการแสดงออกในทำนองและเรื่องราวของเพลงยางเกอที่มีชีวิตประจำวันที่มีชีวิตชีวา เนื้อหาและการกระทำของการแสดงยางเกอส่วนใหญ่ถูกดึงออกมาจากชีวิตและเรียนรู้จากศิลปะของพี่น้อง และส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงความสุขความโกรธและความเศร้าโศกของตนเองที่แสดงในบทบาทนั้น ๆ การแสดงยางเกอจะเป็นสื่อสะท้อนให้เห็นถึงสภาพทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมการเมือง เศรษฐกิจและประเพณีของสถานที่ต่าง ๆ อย่างแท้จริง

ภาพที่ 5 ลีลาท่าเต้น ที่มาจากหยางหงจื้อ ผู้เขียนเพลงยางเกอของ “เสี่ยวหวงเหมย” ไท่หางกู่กวน
ที่มา : shen yun performing arts

5) เครื่องแต่งกาย ในสมัยโบราณกาลนาฏกรรมยางเกอ นิยมสวมใส่เสื้อผ้าที่เป็นชุดประจำวันหรือชุดจำลอง รองลงมาคือ เสื้อคลุม เสื้อเชิ้ตตัวใหญ่ เสื้อผ้าดิบ เสื้อคลุมสีดำ หมวกซัปในหมวกสักหลาด ปลอกคอเล็ก เข็มขัดสีแดง ผ้าเช็ดตัว ฯลฯ ผ้าพันคอศิลปะการต่อสู้ ,ผ้าพันคอเสนาธิการ ,ผ้าพันคอทั่วไป ,หมวก ,หมวกสักหลาด ,ผ้าพันค่อน่าเกลียด ,ผ้าพันคอที่ดิน ,หมวกทรายและของทุกชนิดรวมทั้งอุปกรณ์ประกอบฉาก เช่น แส้ม้า ,แปรงอมตะ ,ดาบ ,ขามซา ,ไม้ค้ำหัวมังกรและสี่ขุมทรัพย์ทางวัฒนธรรม การแต่งหน้าโดยทั่วไปจะขึ้นอยู่กับการตกแต่งของผู้หญิงในสมัยราชวงศ์ชิง หลีไห่ยว่เหนิงบุคคลสำคัญใน" ไซลา "ได้แสดงให้เห็นถึงลักษณะท้องถิ่นของเพลงกู่กวนอย่างเต็มที่ เขาสวมหมวกซัปในสีดำ แจ็คเก็ตสีเทา เสื้อโค้ทคอสีดำ มีกระเป๋าน้ำท้องใหญ่ห่อรอบเอว สวมถุงเท้าสูง ผ้าขาวและรองเท้าคลาวด์เขาออกแบบกระเป๋าสองใบและแกว่งไปที่สะโพกหนึ่งใบเพื่อเพิ่มสีสันตลกที่แข็งแกร่ง

ภาพที่ 6 เครื่องแต่งกายในนาฏกรรมยางเกอ

ที่มา : ผู้วิจัย, 2565

นาฏกรรมยางเกอมีการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพอย่างก้าวกระโดด (Kuguan Yang Ge) จากเดิมเป็นรูปแบบศิลปะการเต้นรำที่บริสุทธิ์ เข้ามาสู่นาฏกรรมในเทศกาล จนได้รับความนิยมและเข้ามาอยู่ในเวทีและโทรทัศน์ในภายหลัง จากเสียงแรงงานเป็นโอเปร่า Yang Ge ผ่านกระบวนการวิวัฒนาการที่ยาวนาน ตั้งแต่โซนาต้าไปจนถึงเพลงยางเกอ (เพลงกู่กวนยี่เกอ) ผสมกับเพลงสตริงไปจนถึงโอเปร่าแบบที่มีระบบดนตรีอิสระ เครื่องแต่งกายมีตั้งแต่ชุดล้าลองไปจนถึงเครื่องประดับตามคาแรกเตอร์ที่แตกต่างกัน รวมถึงรูปแบบการร้องเพลงและการเต้นรำในเวลาต่อมา จากการแสดงละครครอบครัวค่อยๆ พัฒนาไปสู่การแสดงละครอิงประวัติศาสตร์ยุคโบราณ และละครสมัยใหม่ในเวลาต่อมา ตั้งแต่สมัยสุพรรณหงส์ดั้งเดิม ไปจนถึงการแต่งหน้าประดับประดาของผู้หญิงในสมัยราชวงศ์ชิง และการแต่งกายสมัยใหม่ในเวลาต่อมา จากสถานที่แสดงที่สามารถมองเห็นได้ทุกที่ในอดีต ลานพาร์มเล็ก ๆ ได้พัฒนาเป็นเวทีมืออาชีพที่ทันสมัยและอุปกรณ์ให้แสงสว่าง ตั้งแต่เริ่มต้นสร้างความเป็นที่ไว้ให้ตัวเอง ได้กลายมาเป็นการร้องเพลงที่ใช้เป็นสื่อการสอนในสถาบันโรงเรียนสอนศิลปะเพลงยางเกอ (เพลงกู่กวนยี่เกอ) คณะละครเพลงยางเกอ (เพลงกู่กวนยี่เกอ) ได้บันทึกวิวัฒนาการและพัฒนาการของเพลงตำนานในช่วงเวลาต่างๆ ผู้วิจัยหวังว่าด้วยความพยายามของอุปการกรเรื่องนี้ จะได้รับการสืบทอดและพัฒนา ให้ศิลปะพื้นเมืองของจีนสามารถเจริญรุ่งเรืองได้

6. อภิปรายผลการวิจัย

องค์ประกอบของนาฏกรรมยางเกอในบริบทจีนสมัยใหม่ ผู้วิจัยพบว่า นาฏกรรมยางเกอ มีคุณค่าในการวิจัยและการอนุรักษ์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้โดยทั่วไป และคุณค่าที่สำคัญสะท้อนให้เห็นในคุณค่าทางวิชาการและคุณค่าในทางปฏิบัตินาฏกรรมยางเกอเป็นการผสมผสานทางวัฒนธรรมจากผลกระทบทางวัฒนธรรมความสัมพันธ์ทางสังคมออนไลน์รูปแบบใหม่ สอดคล้องกับ Wu Lusheng (2017) กล่าวว่า ในบริบทของวัฒนธรรมจีนจากมุมมองของวัฒนธรรมการเต้นโดยใช้ร่างกายมนุษย์ที่เคลื่อนไหวในการถ่ายทอดความรู้สึกสำรวจที่มากเพื่อตัดสินอดีตและ ในปัจจุบันมีทั้งความเข้าใจในระดับมหภาคและกรณีศึกษาซึ่งมุ่งมั่นที่จะชี้แจงแง่มุมทางประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมการเต้นของจีนและกระบวนการและกฎหมายในขบวนการทางสังคม จากมุมมองของแหล่งที่มาของ

ชีวิต ลักษณะทางศิลปะ ภูมิหลังทางการเมือง เศรษฐกิจ ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมในระดับภูมิภาคของการเดินรำแบบจีน เพลงยางเกอมีกลิ่นอายเพลงพื้นบ้านที่เข้มข้น มันซึมซับลักษณะการร้องเพลงที่กล้าหาญและกระตือรือร้นของละครพื้นเมืองเช่น Shang Dang Luozi, Juzi และ Xiang Dang Yang ผสมผสานสาระสำคัญทางศิลปะของโอเปร่าปักกิ่ง โอเปร่าเวียดนาม โอเปร่าเหมยเหลียง โอเปร่าเหอเหอและดนตรีพื้นบ้านท้องถิ่นเพื่อสร้างกระดานสนที่สามารถแสดงอารมณ์ที่ซับซ้อนมากขึ้นในขณะเดียวกันการเกิดขึ้นและเผยแพร่เพลงพื้นบ้านไม่เพียง แต่ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมการร้องเพลงและการเดินรำพื้นบ้านและศิลปะพื้นบ้านเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมดั้งเดิมและประเพณีทางสังคมของผู้คนในท้องถิ่น สอดคล้องกับ สุมิตร เทพวงษ์ (2548) ได้อธิบายถึง นาฏศิลป์จีน ว่ามีประวัติความเป็นมา ตั้งแต่สมัยโบราณ มีลักษณะเหมือนกับนาฏศิลป์ชาติอื่น คือ พัฒนามาจากการฟ้อนรำตั้งแต่โบราณในสังคมมนุษย์ที่มีชีวิตอยู่ด้วยกันเป็นกลุ่ม ทำงานร่วมกัน คิดสร้างภาษาขึ้นใช้จากนั้นก็มีการนำและระบำเกิดขึ้นมีหลักฐานปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามสมัยราชวงศ์ ภายใต้อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจ ความทันสมัย และการปฏิรูประบบวัฒนธรรม การเดินรำวัฒนธรรมยางเกอ ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอย่างไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์รากฐานทางสังคมที่ก้าวหน้าก็เกอพึ่งพาเพื่อความอยู่รอดและการพัฒนาได้เปลี่ยนไป เนื่องจากวิวัฒนาการของวิถีชีวิตและแนวคิดของผู้คน ความเป็นท้องถิ่นและท้องถิ่นของละคร และพื้นที่การพัฒนาที่ค่อนข้างแคบ ซึ่งเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดอันตรายบ่อยครั้งในเพลงยางเกอ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2535) ที่ให้ความหมายการปรับปรนทางวัฒนธรรม (Culture Assimilation) คือ การผสมผสานปรับแต่งให้เหมาะสมกลมกลืนกันให้อยู่ร่วมกันได้ในสังคมเดียวกัน เช่น ระหว่างวัฒนธรรมเก่ากับวัฒนธรรมใหม่ ระหว่างวัฒนธรรมเมืองกับวัฒนธรรมบ้าน การที่บุคคลมีความสามารถในการปรับปรุงตนเอง สิ่งแวดล้อมและสังคมไปสู่สิ่งที่ดีขึ้นเจริญขึ้น และมีวิวัฒนาการขึ้น

7. องค์ความรู้ใหม่

นาฏกรรมยางเกอมีรูปแบบทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรมดั้งเดิม เนื่องจากการผสมผสานกันของวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมต่างประเทศในระยะยาว เราสามารถเข้าถึงลักษณะทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดได้ มีคุณค่าในการวิจัยและอนุรักษ์สูง มีลักษณะของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้โดยทั่วไป และคุณค่าที่สำคัญสะท้อนให้เห็นในคุณค่าทางวิชาการและคุณค่าในทางปฏิบัติ นาฏกรรมยางเกอมีการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพอย่างก้าวกระโดดจากเดิมเป็นรูปแบบศิลปะการเดินรำที่บริสุทธิ์ เข้ามาสู่กนาฏกรรมในเทศกาล จนได้รับความนิยมและเข้ามาอยู่ในเวทีและโทรทัศน์ในภายหลัง ทั้งยังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการสร้างอารยธรรมทางจิตวิญญาณทั่วทั้งมณฑลและทั่วประเทศ การส่งเสริมวัฒนธรรมขั้นสูงและการสร้างวัฒนธรรมที่กลมกลืน ซึ่งจะมีบทบาทไม่อาจทดแทนได้ในการเสริมสร้างความมั่งคั่งและยกระดับคุณภาพทางวัฒนธรรมและการบูรณาการของประชาชน และส่งเสริมการพัฒนาประชาชนอย่างทั่วถึงและสร้างสังคมสังคมนิยมที่กลมกลืนกัน นาฏกรรมยางเกอยังให้คุณค่าทางวิชาการ ในอาชีพบนเวทีของโอเปร่าท้องถิ่นของจีน เพลงยางเกอ ครอบงำตำแหน่งที่สำคัญ และมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน เป็น การขุดค้น ช่วยเหลือ ปรับโครงสร้าง และอนุรักษ์ประเพณี โบราณ ชาติพันธุ์ วัฒนธรรมนิยม และ

ศิลปะของเพลงหูกวางหายไป ถือเป็นก้าวสำคัญ ส่งเสริมพัฒนาศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของ
มณฑลกุ๋กวน ตลอดจนเป็นการฟื้นฟูอุตสาหกรรมวัฒนธรรมในภูมิภาค

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การออกแบบหลักโครงสร้างและกลไกด้านบนของนาฏกรรมยางเกอควรดูแลควบคุม
โดยรัฐบาล การพัฒนานาฏกรรมยางเกอ ต้องการการสนับสนุนอย่างมากจากรัฐบาลท้องถิ่น
วัฒนธรรมและภาคการท่องเที่ยว และแน่นอนว่าควรส่งเสริมการสืบทอดและการพัฒนาด้วย โดยแบ่ง
ออกเป็น 2 ประการคือ

8.1.1 รัฐบาลควรดำเนินการเชิงรุกในการเป็นเวทีในการพัฒนาวัฒนธรรมก้าวคนละก้าว
บนพื้นฐานของการประกันการลงทุนด้านวัฒนธรรมสาธารณะ รัฐบาลควรเป็นเวทีสำหรับการแสดง
นาฏกรรม ด้วย

8.1.2 ควรให้ภาครัฐมีการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้สืบทอดและนักแสดงต่อไป เพื่อให้
ศิลปินเการู้สึกว่ารัฐบาลระดับชาติและท้องถิ่นให้ความสำคัญอย่างเต็มที่และให้พวกเขาเข้าร่วม
กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเต้นยางเกอนำบทเพลงยางเกอ มาผสมผสานกับการเรียนการสอน ประการ
แรก ดำเนินการฝึกอบรมทักษะพื้นฐานที่มั่นคง ประการที่สอง มีการเชิญครูสอนเต้นที่มีชื่อเสียงมา
แชร์ประสบการณ์กันอย่างกว้างขวาง และใช้วิธีการที่ทันสมัยในการบันทึกข้อมูลเพื่อสืบทอดต่อไป
สุดท้ายความหวังและการสนับสนุนของผู้นำเป็นหลักประกันเบื้องต้น

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 โรงเรียนการเต้นรำวัฒนธรรมยางเกอก่อตั้งขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่โรงเรียนการ
เต้นรำวัฒนธรรมยางเกอและเป็นหนึ่งในมาตรการสำคัญในการอนุรักษ์โรงเรียนการเต้นรำวัฒนธรรม
ยางเกอ โรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญอย่างเต็มที่ต่อการพัฒนากิจกรรม
การศึกษาของโรงเรียนการเต้นรำวัฒนธรรมยางเกอ ให้มีการบริหารจัดการและสร้างมาตรฐานให้กับ
โรงเรียนอย่างเป็นทางการ

8.2.2 ภาคการศึกษาที่เกี่ยวข้องและผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษาของโรงเรียนควร
ออกแบบเนื้อหาการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะของนักเรียนปรับปรุงวิธีการสอนและเพิ่ม
ประสิทธิภาพมาตรฐานการสอน

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรมีการศึกษานาฏกรรมยางเกอในเรื่องของ นาฏกรรมที่มีความสำคัญต่อการ
สร้างความบันเทิงในบริบทชุมชนและสังคมจีนจากเดิมสู่สมัยนิยม

8.3.2 ควรนำเอานาฏกรรมยางเกอนำไปสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นศิลปะการแสดงของจีนให้
เข้ากับบริบทวัฒนธรรมสมัยใหม่ เพื่อที่จะเป็นองค์ความรู้ให้แก่ผู้สนใจที่จะศึกษาต่อไป

9. บรรณานุกรม

- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2535). *ความหมายและขอบข่ายงานวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุมิตร เทพวงษ์. (2548). *นาฏศิลป์สำหรับครูประถมศึกษา-อุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียน สโตร์.
- Huang Gaocai Yu Xuemei. (2015). *Chinese culture course*. Chinese : Wiley Research DE&I Statement and Publishing Policies.
- Wu Lusheng. (2017). *Chinese Dance*. Chinese : Wiley Research DE&I Statement and Publishing Policies.